

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 80

Z KRAKOWA DNIA 5 PAZDZIERNIKA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 27 Września.

Jego Królewicowska Mość Xze Wilhelm Pruski przybył dnia wczorayszego po południu do tuteyszey stolicy i stanął w przygotowanych dla Niego pokojach w Zamku Królewskim. JO. Xiążę Namiestnik Królewski, przybrany w wielką wstęgę orderu Orła Czarnego, udał się tamże dla powitania tak znakomitego Gościa w murach stolicy Królestwa Polskiego.

Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego, o zajęciu i wydzie. żawieniu nieruchomości wiejskich, i mieyskich, i. t. d.

(Ciąg dalszy.)

Artykuł 15. Wydzierżawienie nieruchomości wiejskich może nastąpić iedynie od S. Jana Chrzciciela czyli od 24 Czerwca, termin zaś licytacji powinien być oznaczonym w miesiącu Maiu lub Czerwcu, a gdyby był stósownie do Art: 18 potrzebny drugi termin licytacji, to naydaley w miesiącu Lipcu.

Termina licytacji odbywane będą przed Notaryuszem Powiatu tego, w obrębie którego nieruchomość leży, lub przed Rejentem, jeżeli zajęcie to nastąpi

w Powiecie główne Miasto Woiewódzkie obeymniającym.

Art: 16. Warunki licytacyi dzierżawy ułoży Kórnornik według żądania wierzyciela zajęcie popierającego lub iego pełnomocnika szczególnie do tego umocowanego.

(Prócz innych warunków, iakie do dzierżawy ułożone zostaną, Kórnornik Sądowy z urzędu obowiązany iest zastrzedz opłacenie przedewszystkiem regularne podatków i ciężarów Art: 11 wymienionych, oraz całość inwentarza gruntowego według przepisu Art: 8, za co odpowiedzialnym będzie stósownie do Art: 5 postanowienia Naszego z dnia 8 Lipca r. b.

Czas trwania dzierżawy będzie naydłuższy trzechletni, chyba by wierzyciele według Art: 10 uwiadomieni, oraz dłużnik iednomyślnie na dłuższy czas zezwolili.

Art: 17. Odbycie licytacji dzierżawy w terminie oznaczonym poprzedzą dwukrotne obwieszczenia przez Kórnornika do ogłoszenia podane.

Obwieszczenia winny wymieniać w krótkości, nazwisko nieruchomości, która iest zajęta, iey przyległości, w któ-

gym Powiecie i Obwodzie leży, przez wiele lat dzierżawa ma trwać, ile wynosi roczna cena dzierżawna, na kiedy jest wyznaczony termin do licytacji i przed którym Notaryuszem lub Rejentem.

Obwieszczenia takowe będą ogłoszone pierwszy raz na dni 30, powtórnie na dni 15 przed terminem licytacji w Dzienniku właściwego Woiewództwa, i w jedney z Gazet Warszawskich.

Ogłoszenie takowe złożeniem Notaryuszowi lub Rejentowi Dziennika i Gazety udowodnionem będzie.

Art: 18. Gdyby w terminie oznaczonym licytacyia dzierżawy dla braku licytantów nie przysła do skutku, Notaryusz lub Rejent wyznaczy powtórny termin do licytacji za dni 20, który poprzedzą obwieszczenia Art: 17 przepisane na dni 10 przed terminem raz jeden ogłoszone.

Art: 19. Wstrzymanie licytacji dzierżawy z powodów Art: 12 i 13 wymienionych pociąga za sobą ten skutek, że po usunięciu zachodzących przeszkód, nowy termin do licytacji dzierżawy, skoro czas Art: 15 oznaczony jeszcze nie upłynął, na żądanie wierzyciela Notaryusz lub Rejent wyznaczy. Termin ten poprzedzą obwieszczenia Art: 17 i 18 przepisane raz tylko ogłoszone.

Art: 20. Termin do licytacji dzierżawy wyznaczony, rozpocznie Notaryusz lub Rejent o godzinie w obwieszczeniach wzmiankowanej, przez głośne od czytanie aktu zającia przez Kómornika sporządzonego i warunków dzierżawy, następnie po upłynięciu dwóch godzin od chwili rozpoczęty licytacji, w którym czasie wolno będzie każdemu przybywającemu akcie zającia i warunki dzierżawy przyszyć, przystąpi do samey licytacji, którą odbędzie za pomocą zapalonych

świeczek w sposobie Art: 707 i 708 Kodexu postępowania oznaczonym. Odbytey licytacji spisze Notaryusz lub Rejent dokładny protokół wyjaśniający, kiedy na czyje żądanie, przez którego Kómornika i jaką nieruchomość była zajęta, kiedy obwieszczenia były ogłoszone, pod jakimi warunkami nieruchomość ma być wydzierżawioną, którzy z wierzycieli za wiadomionych byli przytomni, imiona, nazwiska i zamieszkanie licytantów, ich podania, oraz komu i za jaką sumnę dzierżawa przyznana została.

Przytomni w akcie wyrażeni, protokół podpiszą, lub wzmianka uczyniona będzie o tych, którzy podpisać nie mogli lub nie umieli.

Przy odbywaniu licytacji Notaryusz lub Rejent z urzędu dopełnie wykonania przepisu Art: 16 i pod odpowiedzialnością tamże wskazaną.

Art: 21. Wyciąg główny spisane go protokółu licytacyynego z formą eksekucyyną przez Notaryusza wydany, będzie tytułem dla mającego przyznana sobie dzierżawę do obciążenia przez Kómornika Sądowego possessyi nieruchomości wiejskiej, oraz tytułem do zniewolenia dłużnika do ustąpienia z dóbr nawet pod przymusem osobistym.

Art: 22. Wyciąg takowy będzie wydany mającemu przyznana dzierżawę w ten czas, gdy złożony Notaryuszowi lub Rejentowi dowód, że zadosyć uczynił warunkom licytacji, które powinny być uzupełnione przed rzeczonym wydaniem, o czem wzmiankę uczyni na protokóle odbytey licytacji.

Art: 23. Gdyby nabywca dzierżawy nayedalej w dniach 14 od daty licytacji przepisane go Art: 22 dowodu nie składał, na żądanie dłużnika lub wierzyciela Notaryusz lub Rejent bez względu

na upłyniony czas w Artykułu 15go wymieniony, wyznaczy nową licytacją dzierżawy na niebezpieczeństwo dzierżawcy według przepisu Art: 18, i odtąd dobra na jego niebezpieczeństwo będą administrowane. Obwieszczenie tym celem wydane, będzie doręczone w jednym exemplarzu nabywcy dzierżawy.

Art: 24. Jeżeliby i na powtórny termin licytacji dzierżawy stosownie do Art: 18 ogłoszonego, dzierżawa dla braku licytantów nie przysłała do skutku, Notaryusz odłoży wydzierżawienie dóbr do następnego roku, i zaraz tym celem wyznaczy termin, wierzyciele zaś stawiający wraz z dłużnikiem w terminie niedościa dzierżawy, ustanowią za wspólną zgodą dalszą administracją i warunki, pod jakimi ma być prowadzona. Wnioseków ich spisie Notaryusz lub Rejent dokładny protokół.

Wierzyciele niestawiający uważani będą za przystępujących do zdania większości i nie będzie potrzeba wcale ich zwoływać.

W przypadku, gdyby wierzyciele lub dłużnik nie zgodzili się na wybór Administratora i na warunki Administracji sprzeciwiający odesłani będą do drogi Sądowej, a dopóki wyrok nie zapadnie, dozór przez Kómornika ustanowiony trwać będzie.

Jeżeli wierzyciele wcale nie stawiają, się dozór przez Kómornika ustanowiony według Art: 3 pozostaje także w swej mocy.

Art: 25. Wierzyciele lub dłużnik sprzeciwiający się, obowiązani są wnioski swe do protokołu Notaryuszowi lub Rejentowi podane pozwem najdalej w dni 8 doręczonym poprzeć i następnie udowodnić Notaryuszowi lub Rejentowi, jako wpis należny opłacili, i naczej uważani będą za odstępujących

od żądań przez siebie do protokołu podanych, i Administracja według wniosków innych wierzycieli przez Kómornika Sądowego ustanowioną zastanie.

Art: 26. W przypadku tym, gdy licytacja dzierżawy nie może być odbyta dla przyczyn w Art: 12, 13 i 19 wyrażonych, wierzyciel powinien po upłynieniu czasu Art: 15 oznaczonego, zwołać wierzycieli Art: 10 oznaczonych, przed Notaryusza lub Rejenta dla ustanowienia Administracji.

Termin do stawienia się będzie najdalej na 1 Października, a wezwania będą doręczane przynajmniej na dni 15 przed terminem, nie zważając na odległość miejsca: w terminie tym po spisaniu wniosków przez wierzycieli czynionych, Notaryusz powinien stosownie do Art: 24 wyznaczyć termin do odbycia licytacji dzierżawy w roku przyszłym.

(Dalszy ciąg w następującym Nrze.)

Z Lizbony d. 25 Sierpnia.

D. 22 b. m. przybyło tu; oprócz jednego Angielskiego i jednego Hamburgskiego, kilkanaście okrętów z Bahii, które należą do floty z 80 okrętów złożonej, na których płynie z tego miasta do Portugalii wojsko i wiele znakomitych rodzin. Lord Cochrane ścigał z swoją eskadrą trzy dni tę flotę.

Kardynał Patriarcha tutejszy odprawił d. 18 b. m. wiadł do Lizbony i z wielkimi honorami był od N. Króla przyjęty.

Pewną jest rzeczą (wyraża gazeta tutejsza) że złechętni, należący do tajnych towarzystw, zrobili na Madrze spiszek na oderwanie tej wyspy mimo woli mieszkańców od Portugalii; a lubo liczba tych burzliwych ludzi jest nie wielka, ażeby mogli obawę Rządu

wi czynić, rozkazał przecież J. K. M. wszystkich podniecających zaburzenia prędko uwięzić i surowo ukarać. Wysłał zaraz wyprawę na tę wyspę z nowym Gubernatorem i Sędziami znanej rzetelności, dla rozpoznania co tam zaszło i ukarania winnych.

Od granic Hiszpańskich d. 16 Września.

Osada w St. Sebastian dostać iuż tylko codziennie po trzy ćwierci funta chleba, a reszta iey żywności składa się z warzywa i cokolwiek wódki. Mięsa iuż wcale zabrakło. W takim położeniu zaledwo ieszcze miesiąc potrafi się trzymać. Nie czyni iuż wycieczek, ani strzela do oblegającego woyska, ponieważ zapewne myśli się w krótcie poddać.

W nocy z d. 9 na 10 Września burza zmusiła stojące przed Barceloną Francuzkie okręty do oddalenia się na wysokość morza. Natychmiast korzystali konstytucyoniści z tej okoliczności i zrobili na rybackich łodziach w liczbie do 1200 ludzi wycieczkę do Castillo de Mongat, które leży między Barceloną i Mataro. Dowodził niemi były konstytucyyny Gubernator Kardony, i znajdowało się pomiędzy niemi 300 wygnańców Francuzkich i Piemontskich. Zaledwo dowiedziano się o tem, gdy w wszystkich wsiach uderzono na trwogę, uzbrowili się włościanie, a w Mataro przedsięwzięto środki do obrony. Jak tylko postrzegł nieprzyjaciel, że iest z tyłu zagrożony, udał się drogą od Hostalrich w góry. Jeżeliby pokusił się rzucić na Holstarich, tedy znajduie się tam do 1500 ludzi na iego przyjęcie. Sciga go Marszałek polny, Baron Nicolas. — Gdy się to działo, reszta osady Barcelońskiej usiłowała opasniący nasz korpus zatrudnić i czyniła na wszystkie

strony wycieczki, które iednak zaraz odparte zostały.

Ulubione nazwisko patryotycznych towarzystw, posłużyło pewnem ludziom w Vich za pozór do mieswania zgromadzeń, których cele nie zdawały się Gubernatorowi nacyzścieysze, rozkazał zatem wszystkim obcym, którzy podczas rewolucyynego rządu i później przybyli do tego miasta, oddalić się w przeciągu 6 dni pod karą 50 Fr.

D. 11 b. m. bryg Francuzki zabrał przed Peniscola statek Hiszpański płynący z Kadyxu i wiozący dwóch officerów, którzy doręczyć mieli wszystkim konstytucyynym dowódcom twierdz listy, z zaleceniem, aby nie dali się uwieść kapitulacyi Ballasterosa. Byli iuż ci officerowie w Kartagenie i Alikante i dostać się ieszcze chcieli do Tarragony i Barcelony, i wicźli z sobą 4 działą i 32 żołnierzy.

Lerida iest iedyną w Katalonii twierdzą, która nie była dotąd zamkniętą, lecz w krótcie będzie.

D. 7 i 8 b. m. strzelano znouw tego z twierdzy Urgel do miasta; zrzadzono wiele szkody, ale żadnego człowieka nie zabito. Dwoch officerów, ratując się przed pęknięciem bomby, skoczyli z ganku na ulicę.

Z Madrytu d. 14 Września.

Do wolnego przejazdu z Hiszpanii do Francyi dosyć dotąd było okazać paszport mieyscowey zwierzchności, teraz atoli rozporządziła Rejencyia, iż oprócz wzmiankowanego paszportu okazać ieszcze podróżny musi paszport od Jenerała kapitana prowincyi.

Sztafeta z Malagi przyniosła tu wiadomość, że woyska nasze weszy d. 4 b. m. do tego miasta. Jenerał porucznik

Caro złączył się z Jenerałem Loverdo w Antequera, i, za ich zbliżeniem się uciekł Riego bez oczekiwania walki z Malagi, zostawiwszy tylko 400 ludzi pod rozkazami Brygadiera Porcas. Na 13 statkach, z których jeden jego nazwisko nosił, uszedł Riego z swem wojskiem z Malagi. Dziesięć z nich zostało zaraz dognanych i na jednym znaleziono w 12 skrzyniach transport srebra. Z osadą Malagi zawarta została kapitulacja, mocą której officerowie zatrzymali swoje szpady i własność. Riego uszedł z około 1200 ludzi, którzy jednak zmuszonymi zostali do wysiądzenia na ląd i teraz są ściganemi.

Z portu Puerto Santa Maria odbieramy o ostatnich zayściach w Kadyxie następujące doniesienie: D. 6 Września wyprawił Xże Angouleme drugiego posłańca do Kadyxu z zapowiedzeniem Stanom, iż skoro Król uwolniony nie zostanie, bombardowanie miasta niezwłocznie się rozpocznie. Z powodu tego poselstwa zebrały się Stany i zaprosiły Króla do swojego grona. Gdy do 7 nie nadeszła jeszcze odpowiedź, wysłany znowu został posłaniec z naleganiem o nią. Nadesłaną nareszcie została przez morskiego officera nazwiskiem Quesada. List Stanów był bardzo krótki i w ulegającym tonie napisany; proszono tylko w nim o cierpliwość do zachodu słońca. W wieczór przybył znowu Jenerał Alava do głównej kwatery z nowemi propozycjami do ugody. Prosił mianowicie o trzechdniowy czas do namysłu. Xże odpowiedział tylko: Kto przez swoje postępowanie przeciw Królowi wystawił życie swoje na niebezpieczeństwo, temu dozwala się uciekać, a kto za granicą, gdzie szukać będzie schronienia,

nie ma z czego się utrzymywać, temu ma być obmyślony sposób. Jeżeli w 24 godzinach nie nastąpi bezwarunkowe zezwolenie, tedy rozpocznie się bombardowanie. Z taką odpowiedzią odjechał Jenerał Alava do Kadyxu. A że od tego czasu nie odezwały się więcej Stany, przeto kroki nieprzyjacielskie, które z powodu tylko układów zawieszonymi były, rozpoczną się tem pewnie, że tymczasem zamykająca Kadyx flotta z liniowemi okrętami i 5 fregatami zmocnioną została. D. 9 nastąpić ma atak na warownią Puntales.

Na żądanie Xcia Angouleme odjechał ztąd Posel Francuzki, Margr. Talaru, do głównej kwatery Puerto Santa Maria. Nikt (piszą z głównej kwatery nie wątpi o wzięciu Kadyxu, zwłaszcza, iż Puntales łatwiejszem jest do zdobycia, niż było Trocadero; gdyż trzy stojące tam liniowe okręty potrafią przymusić tamtejsze baterie do uciszenia się, a na ówczas wyspa Leon będzie naszą i Kadyx otworzy swe bramy.

Czwarty batalion milicyi Kadyckiej i pułk Królowej opanować miały pałac Królewski i okrzyknąć Króla nieograniczonym. Dowiadujemy się teraz także, iż po opanowaniu Trocadero konstytucyoniści potrafili nakłonić Króla do żądania od Xcia Angouleme zawieszenia kroków nieprzyjacielskich, i to dało powód do układów, które z jednej strony przez Xcia Guiche, z drugiej przez Jenerała Alava czynione były.

Przednia straż Jenerała Quesady składająca się z 270 piechoty i 92 ludzi konnicy, napadniętą była w drodze do Estramadury do 8 do 900 jazdy nieprzyjacielskiej, ale mimo mniejszey daleko

liczby pobila i rozpędziła konstytucyoni-
nistów.

Generał Bessieres opanował w nocy d. 5 b. m. zamek las Pegnas de San Pedro, a nazajutrz rozbroił dwie konstytucyjne bandy, które biękały się w tej okolicy.

Z Paryża d. 17 Września.

Zdobycz naszą w Tracadero podają teraz 67 dział, dwie działowe szalupy, 25.000 piastrow, kilkanaście składów wina, wódki, octu, maki, solonego mięsa, suszonego warzywa, mundurów, i innych wojskowych potrzeb.

Tutejszy dziennik Goniec twierdzi ciągle, że mieszkańcy Kadyxu nie mają wcale przyczyny lękać się bombardowania, i że nie potrzebują nawet kazać wyrwać bruku, ażeby bomby w nasypa-
nym piasku więznąć miały, ponieważ tam wcale nie dojdą. Trudno, aby wyspa Leon tak łatwo i prędko opanowaną być mogła jak Trocadero; do ostatniego miejsca przebrnąć woyska mogły przez wodę, ale przed wyspą Leon znajduje się odnoga morska, którą przebydź potrzeba, a ta nawet podczas ubytku wody nie jest płytką i ma 600 stóp szerokości; wypada więc rozbić na niej most, a to pod ogniem kartaczowym Hiszpanów, niemało wymaga czasu i kosztować będzie ludzi.

Wyszły ze służby Admiral Hamelin przybył d. 16 b. m. z Kadyxu do Brest.

Pod Pampeloną założona została druga równo legła linia z taką samą nieustraszoną śmiałością jak pierwsza pod ogniem nieprzyjacielskim.

Generał Donadieu powrócił z kapieli i objął na nowo dowództwo nad 43ą dywizją w Tours.

Ciągł panujące chłodne powietrze

czyni obawę, iż winne jagody w północney Francyi nie doyrzeią, i zwraca na sposób Chaptala, jak należy postąpić z winem, gdy jagody nie dojdą do należytej słodyczy. — Z miejsc kąpielnych oznajmiono, iż z powodu, że Sierpień był bardzo wilgotny i zimny, czas kąpania się przedłużony jest do Października.

D. 15 b. m. między godziną 2 i 3 z południa powstała tu i w okolicy okropna burza. Czarne chmury skupiły się nad stolicą; południowy wiatr pędził gruby pył, i ogromny grzmot wstrząsał powietrze. Przez pół godziny padał grad z deszczem. Na Sekwanie stało wiele statków, które płynąć miały do St. Cloud; i wszystkie zapędzone zostały pod wyspę łabędzią; kto tylko mógł uciekał z nich na ląd, wszelako, jak mówią, przewroconą została jedna łódź z kilku osobami. W lasku Bulońskim i okolicznych wsiach poobalali wichher drzewa, kominy, i t. d. W godzinę potem zaświeciło słońce i weseli Paryżanie wyszli zaraz za bramy, dla powrócenia z kaszlem i katarem.

Pod twierdzą Lill znaleziono w tych dniach żołnierza, który odjął sobie życie, przeczynawszy sobie brzytwą w ręce żyły. Wprzód jeszcze usiłował się z liści leżysko.

— D. 19. —

Wczoraj nadeszło tu telegraficzne doniesienie o kapitulacyi Santony.

W tych dniach rozeszła się pogłoska, iż okręt z Hawanny przywoził do portu Passage żółtą gorączkę; lecz wkrótce wyszło urzędowe zapewnienie, że to nie jest żółta gorączka, ale miejscowa choroba, która ma wielkie podob-

bieństwo do zgniley gorączki, i pochodzi zapewne z upałów i natłoku zbiegów z St. Sebastian. Przedsięwzięto jednak kroki ostrożności; osada Francuzka wyszła w pole z Passage i rozciągniony został kordon wojskowy.

Jzba w gościnni w Kale, w której mieszkał Sterne (Jorick), gdy pisał swoją podróż przez Francją i Włochy, utrzymywana jak jest, iak była na ówczas i nad iey drzwiami znajduje się napis: „Mieszkanie Sterna:.”

W Niderlandach zdają się bydź, oprócz sukien i ianych fabrykatów, główne płody Francji wino i oliwa zabronionemi. Handel wina był szczególniej znaczny, bo w r. 1822 przez samą Dunkierę wprowadzono tam 10,735 beczek.

— D. 20. —

Podług datowanego pod d. 19 b. m. z Baiony telegraficznego doniesienia, Pampelona miała d. 17 po krótkim, ale tęgiem bombardowaniu kapitulować. Osada poszła w niewolę wojenną i będzie do Francji poprowadzoną. Niedostatek wody miał doysć w tem mieście do ostatniego stopnia; Arga, z której mieszkańcy dostawali jeszcze wody, zajęły woyska nasze, i chociaż dosyć przezornemi byli do zaopatrzenia się w nią, dla wielkich upałów wyczerpaną jednak została. Zdobyte Pampelony kosztowało nas przecież cokolwiek; pomiędzy innemi utraciliśmy jednego pułkownika i jednego naczelnika batalionu, którzy na poniesione rany pomarli.

Wyszła z Barcelony w nocy z d. 9 na 10 b. m. konstytucyjonistów kolonna, która udała się ku Hostalrich, składać się ma wedle nowego urzędowego doniesienia z 1400 piechoty i 13 jezda-

ców, i dowodzi nią Brygadier Fernandez. Dognaną szczęśliwie została przez woyska nasze pod Baronem Nicolas i po kilkunastu wystrzałach z ręczncy broni, do ustępu zmuszoną. Przy zajętem teraz przez woyska Francuzkie stanowisku niepodobna aby dostać się mogła do Hostalrich, zkąd nawet dowodzący Jenerał Rastignac wysłał część woyska swojego na iey ściganie, tak iż wziętą ją możemy między dwa ognie,

Gubernator cywilny Barcelony znalazł sposobność do uyscia morzem i zabrał z sobą 13 skrzyń naczyń srebrnych.

Z Londynu d. 16 Września.

Najnowsze Francuzkie pisma pod d. 13 b. m. które dziś nadeszły, nie zawierają w sobie nic ważnego. Donoszą tylko o bankructwie jednego kupca Paryzkiego, ale nie wspominają iak papiery stoją. U nas tak Angielskie, iako i zagraniczne poszły wczoray w górę.

Do kancelaryi spraw zagranicznych przybyli z listami: d. 12 z rana posłaniec stanu Walters z Paryża, a nazajutrz P. St. John od naszych Posłów z Wiednia i Stambulu.

Gazeta Goniec umieściła nadeszły pod d. 3 b. m. przez Baionę z Madrytu list, który między innemi zawiera: „Opanowanie Trocadero podwyższyło dumę Rejencyi, i utrzymują tu, iż wspieraną będąc od jednego z zagranicznych Mocarstw, nie chce wcale słyszeć o ugodzie z Stanami. Miała mieć tajne posiedzenie i przeznaczyć na niem 40 Deputowanych na śmierć, a 50 na wygnanie na wyspy Filipińskie. Pomiedzy pierwszymi znajdując się oba Arguelles, Romero Alpuento, Jsaritz, Gallano, i t. d. jeżeli to prawda, tedy Deputowani w

Kadyxie będą raczy woleli zagrzebać się z Królewską rodziną w gruzach, nizeli wystawić się na tak smutny los. Stronicy Rejencyi oświadczyć mieli przeciw łagodnem środkiem Xcia Angouleme: że mają dosyć sposobów do upokorzenia rewolucjonistów. — Zda się, że Stany dozwoliły wszystkim Deputowanym oddalić się z Kadyxu; lecz dwóch tylko dla choroby korzystało z tego pozwolenia i oddaliło się do Gibraltaru. Na Minorce odkryty został spiszek na oddanie wysp Balearskich, zwłaszcza portu Mahon eskadrze Francuzkiej na morzu śródziemnem. Obcy officer udający się za ajenta handlowego domu w Niemczech północnych, został tam uwięziony. — Z Estramadury niemamy żadnych pewnych wiadomości. Z Coria pójść miało 3000 konstytucyynego woyska przeciw Guadalquivir.,

Pisma nasze zawierają zdanie sprawy P. Edwarda Blaquiere o jego podróży do Morei, które na zgromadzeniu związku za Grekami d. 13 Września odczytał. W Styczniu ieszcze r. b. przybył znakomity Greczyn do Londynu nazwiskiem Luriottis, dla ujęcia Rządu Angielskiego za sprawą Greków. Nie udał się właściwy jego zamiar, ale obecność jego skojarzyła d. 28 Lutego powyższy związek. Na radę Luriottis postanowił ten związek wysłać P. Blaquiere w towarzystwie z nim jako ajenta do tymczasowego Rządu Grecyi. Opuścili Londyn d. 4 Marca, i udali się przez Marseliją do Włoch, w celu odpłynienia z Ottranto do Grecyi. Minister Foscaldo nie dozwolił im przejazdu przez kraj Neapolitański i musieli z Ankony do Korfu popłynąć, gdzie d. 21 przybyli. D. 1 Maia wysiedli na brzeg Morei pod Pirgos na przeciwko Zante. Za przybyciem

do Trypolizy, zastali w okolicy tego miasta w Astros zwołany przez tymczasowy rząd powszechny Kongres. Znajdowało się tam przeszło 300 Deputowanych, znaczny korpus woyska, prawie wszyscy wodzowie i kilka tysięcy przypadkowych przychodniów. Posiedzenia odbywały się od wschodu słońca do południa w cieniu pomarańczowych i cytrynowych drzew, a słuchacze siedzieli na około pod oliwnemi drzewami. Kongres poprawił uchwaloną przed 16 miesiącami w Epidauros konstytucyją, zaprowadził sąd przysięgłych i ustanowił szkółki. Na siedlisko Rządu oznaczona została Trypolizza. Podczas obrad Kongressu panowała wielka jedność i porządek. Grunta narodowe, to jest była własność Turków, chciano z początku rozdać pomiędzy Wodzów i żołnierzy, ale uznano, iż dogodniej będzie zostawić je na hypotekę zaciągnąć się mające pożyczki. — Gdy niemiejsza woyna w Morei z Turkami wybuchnęła, nie posiadał terazniejszzy Prezes Rządu Mauromichalos, naybogatszy Greczyn, ani jednej baryłki prochu, a dwie trzecie części zdalnych do boiu ludzi, byli tylko pałkami uzbroionemi, ponieważ nie było wcale żadnego przygotowania do powstania. — Źródłości, które Greckim żołnierzom przypisują, mieni P. Blaquiere bardzo bydyż przesadzonemi i bezstronnie sądząc, nie są większemi jak żołnierzy innych narodów podczas woyny, zwłaszcza gdy zważymy że iak okrutnym nieprzyjacielem walczyć muszą. Oswobodzenie Morei zbliża się do celu, a zwycięstwo na równinie Agos i zdobycie Napoli di Romania czyni wielki zaszczyt waleczności Greckiej. P. Blaquiere kończy swoje zdanie sprawy wezwaniem, iż nayświętszym jest obowiązkiem całego Chrześcijaństwa wspierać Greków wprost lub ubocznie. Napomina nawet Angielskie kobiety i dziewczęta, aby przykładały się do celu związku za Grekami. Zachęca do szukaney w Londynie przez Grecki rząd pożyczki, która zabezpieczoną będzie na dobrach w Morei. Radzi nadto, aby związek Angielski wszedł w porozumienie z związkami w Niemczech i Szwajcaryi, które już wiele set Greków po różnych miejscach wsparły i podały im sposobności dostania się do oyczyzny, za co im rząd i lud Grecki bardzo są wdzięczni.

DODATEK DO N° 80. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 5 PAZDZIERNIKA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Ze Lwowa d. 26 Września

Mieszkańcy miasta Lwowa mają powtórnie to szczęście oglądać w murach swoich najukochańszego Monarchę, najmiłościwszego swego Pana. — J. C. K. Mość w podróży swojej do Czerniowiec, gdzie się z dostojnym Sprzymierzeńcem i osobistym przyjacielem Swoim, N. Cesarzem Alexandrem zjechać ma, przybył do nas dnia wczorayszego t. j. 25 Września o godzinie 12tej w południe ku powszechny radości w najpożądany zdrowiu. W orszaku Cesarzkim znajdują się: obadwaj Jenerał Adjutantów: Jenerał porucznik Baron Kotschera i Kawaler Eckhard, Pułkownik; dalej C. K. tajny Dyrektor gabinetowy Martin, C. K. Szambelani Hrabia Wróbla Major i Hrabia Waldstein Rotmistrz, C. K. Lekarz przyboczny Host, C. K. Chyrurg nadworny Semlitsch, C. K. Radca i nadworny Pod-Kontrolor, Kawaler Koelberghe, i C. K. Kassier nadwornego urzędu płatniczego, oraz Rachmistrz podróżny, Kawaler Scharff.

Dziś spodziewany tu, iadący w tej samej podróży za Monarchą Xiążę Metternich, Kanclerz Stanu Dworu i Domu J. C. K. Ap. Mci.

P a t e n t.

“ My Franciszek Pierwszy, z Bożey łaski Cesarz Austriacki, Król Węgierski, Czeski, Lombardy, Wenecyi, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Arcy-Xiążę Austrii, &c. &c.,

„ Wszem w obec i każdemu z osobna, wiernym Nam miłym i w powszechności wszystkim poddanym Stanu: Pralatów, Magnatów, Rycerstwa i Mieszczan w Naszych Królestwach Galicyi i Lodomeryi wraz z Bukowiną, oświadczamy łaskę Naszą Cesarzką Królewską i o „z naylorawicy oznajmujemy, że z ważnych pospolitego dobra tyczących się powodów skłoniliśmy się zwołać Sejm powszechny w tych Królestwach i takowy na dzień piętnasty Października t. b. przeznaczamy. „

“ Aby więc ten Sejm w należytem postępowaniu ku pożądanemu wzrostowi tak tych i rólestw. jako też powszechnego dobra mógł zmierzać i osiągnąć cel i koniec zamierzony, przeto nakazujemy wiernym Nam i najposłusznym Stanom Królestw Galicyi i Lodomeryi, tudzież i Bukowiny, wszem w obec i każdemu z osobna naylorawicy i nieodzownie: by na dzień wyżej wyznaczony, a to w wieczór wprzód we Lwowie zneydowali się, a potem w dniu następującym z rana

w m'ieyscu, przez Nasze Prezydium królowe rzeczonych Królestw wyznaczyć się mającemu pe'wnie i niezawodnie zebrałi się, tamże propozycy Seymowych i co Nasze a Imieniem przełożyć zlecimy, z nayniższym posłuszeństwem wysłuchali, a przyiąwszy to wszystko do wiernych serc swoich, i kowe powzięli postanowienie, iakiego Nasze oraz w powszechności Królestw Galicyi i Lodomeryi wraz z Bukowiną i ich własne potrzeby wymagają i iakieby odpowiedziało nayłaskawszemu zaufaniu, którego ninieyszem nowy im dowód daliśmy. „

“ A chociażby którzy z wiernych Nam i nayposłuszniejszych Człoków Stanowych dla ważnych przeszkod zaaydować się nie mogli, obecni jednak zupełną moc stanowienia mieć będą, a nieobecni zarówno z obecnymi do dopełnienia tego wszystkiego będą obowiązani. „

“ Nasze zaś Królewskie miasto Lwów, ma stósowną do Konstytucyi Stanowej liczbę osób dostatecznie umocowanych na pomieniony Seym wysłać. „

“ Dan w Naszem Cesarzkim głównem i rezydencyjonalnem mieście Wiedniu dnia dziewiętnastego miesiąca Sierpnia w roku tysięcznym ósmsetnym dwudziestym trzecim, Państw Naszych trzydziestym drugim. „

“ F r a n c i s z e k. „

(L. S.) *Franciszek Hrabia Saurau,*
naywyższy Kanclerz.

Piotr Hrabia Goś.

Za naywyższym Jego C. K. Mości rozkazem:
Karol de Widmann.

Z Londynu d. 19 Września.

Kapitan Jones wojenney szalupy Saffo, który przed kilku dniami przybył z listami od P. A' Court z Gibraltaru, o-

plynął tam znowu z odpowiedzią P. Caning.

Gazeta Morning - Chronicle donosi, iż Jenerał Robert Wilson przybył szczęśliwie do Kadyxu, a Quiroga d. 28 Sierpnia do Gibraltaru i zabierał się zaraz do odpłynienia do Kadyxu.

Przeszley środy gabinetowy goniec pobiegł z listem do Lorda Strangford do Sztambułu.

Lord Biron odpływając z Genui do Grecyi zabrać z sobą miał potrzeby dla 1500 żołnierzy, i kilku bawiących we Włoszech Angielskich officerów miało z nim popłynąć.

Stoiąca w Chatam wojenna szalupa Brisk wypłynęła z rozkazu admiralicyi z naywiększem pośpiechem na morze.

Nowe muzeum, którego jedno skrzydło przeznaczonym jest na pomieszczenie biblioteki, którą Król narodowi darował, będzie naywiększym kwadratowym pałacem w stolicy i granitowemi kolumnami przyozdobionym.

Z Ankony d. 26 Sierpnia.

O zwycięztwie, które Grecy pod klastorem S. Łukasza niedaleko Salony odnieśli, nadeszły tu dalsze doniesienia i zdaje się, iż przez to zwycięztwo zakończyła się z wielką stratą Osmanów kampania tegoroczna. Woysko, które Porta przez pięć miesięcy z naywiększem natężeniem zbierała, zostało całkiem zбите. D. 7 Lipca woysko Greckie, nad którym Kolokotroni miał naczelne dowództwo, podzieliło się na trzy kolumny i uderzyło na obóz Turecki. Przy dwugodzinney zaciętey walce na żądną stronę nie przeważało się zwycięztwo, aż gdy Odysseusz, dowodzący prawem skrzydłem, przez zręczny obrot uderzył z tyłu na woysko Tureckie, a Nicetas

natarł na nie żywo z lewego skrzydła, na ówczas Seraskier Rumelii nie mógł wstrzymać wojsk swoich od ucieczki. Cały obóz z wszystką żywnością, bronią, taborami i nawet kasą wojenną dostał się zwycięzcom w ręce. Turcy utracili w zabitych, rannych i poymanych 6000 ludzi. Rozbitki wojska Tureckiego ścigali żywo Odyseusz i Nicetas do Tessalii. Zdać się, że potem zwycięztwie chorągwie Krzyża posuną się tego roku do Macedonii, a może i Saloniki. Jussuf Basza, który w Janinie, gdzie teraz morowe powietrze grassuie, z wielką okazałością obchodził wkroczenie Seraskiera do Liwadii, widzi się być w swoich nadziejach zawiedzionym i zapewne nie poprze zgubioney sprawy z swoimi Albańczykami.

Gdy Prezes Greckiego rządu Mauro-michalos, na czele wojsk Peloponesu w pole wyruszył, wydał pod d. 21 Czerwca odezwę, w której wystawił rzetelnie niebezpieczeństwa, jakimi weszli do Volos Turcy półwyspiu zagrażają. „Jest zamiarem nieprzyjaciela (wyraził w niej) wtargnąć ze wszystkich stron na półwyspie, które słusznie uważa za środkowy punkt naszej potęgi. Jeżeli waszem towarzyszem oręża nie pospieszycie na pomoc i nie zasłonicie ich granic, kobiet i dzieci, tedy wystawicie swoje na niebezpieczeństwo. Po przestąpieniu języka Korynckiego, dopiero upomnieć się o wasz żółd możecie. Rząd nie chce ludu wielkimi podatkami obarczać, i w tej chwili nie jest w stanie uczynić zadosyć, iakkolwiek słusnym waszem żądaniom. Największą waszą nagrodą będzie zwycięztwo, bo bez niego zaginie oyczyna!„

Z Wenecyi d. 2 Września.

Uzalenia na ustanie handlu z Lewantem powiększają się jeszcze codziennie.

W pierwszey połowie Lipca czynili Grecy przygotowania do nowej wyprawy przeciw brzegom mniejszey Azyi i głównem ich zgromadzeniem była wyspa Samos $8\frac{1}{2}$ mil kwadratowych i 50,000 mieszkańców licząca. Samioci, którzy z tego powodu uwolnionemi od przykładania się do uzbrojenia floty Greckiey, stawili pod bronią 15,000 ludzi. Z innych wysp przybyło tam także kilka i korpūsów. Ipsarioci okazują się w tem przedsięwzięciu szczególniey czynnemi, i wymierzone być ma przeciw Smirnie. Stojące tam Europeyskie wojenne okręty nie chciałyby tego dopuścić; ale skoro własność Europeyska zabezpieczoną zostanie, nie będą się sprzeciwiać, zwłaszcza iż nie mają rozkazu do posiłkowania Turków.

Zresztą na wyspach Greckich zachodzi naywiększa jedność. Wyspa Syro (Syra,) która długo wzbraniała się przystąpić do ligi Greckiey, jest teraz przez dwóch Hydriotów, jako eforów, dobrze rządzona, i znajdujący się tam w znaczney liczbie, równie iak na Naxos i Santorin Katolicy przyłączyli się do wspólney sprawy.

Niektórzy bogaci kupcy Greczy zaliczyli znowu znaczne summy, ażeby Grecka flotta dzielniey przeciw Turkom działać mogła i zaspokoiono maytków.

Z Marselii d. 6 Września.

Listy z Korfu w połowie Sierpia pisane donoszą, że flota Grecka, która zebrała się w Hydra, opłynęła Moreię, bawiła nieco pod wyspą Cerigo, potem udała się na morze Jońskie i krąży w okolicach Zante. Flota Turecka znajdował się jeszcze na wnysciu odnogi Le-

pauto, i Admiral Turecki dowiedziawszy się o wypłynięciu floty Greckiej, czynił przygotowania do potyczki. Działania na lądzie wypadły podług iednozgodnych doniesień wszędzie na stronę Greków, nie zaprzeczają tego nawet Tureckie doniesienia, tylko do pobicia się nie przyznają, wamiankując iedynie, iż wojska Tureckie cofały się z Liwadii do Tessalii, dla połączenia się i oczekiwania posiłków, które im dotąd nie przybywają. Basza Skutary ma przyprrowadzić.

Od granic Tureckich d. i Września.

Z powodu usiłowania Heterystów zaburzenia na nowo Moldawii, osadzili znów Turcy tę prowincyją. Wszedł tam z 1500 ludzi Contehur Achmet, i wniście jego sprawiło trwogę pomiędzy mieszkańcami, i na nowo utwierdziło tych, którzy jeszcze z zagranicy do o-

czyzny nie powrócili, iż nie mają póco powracać.

Na dowód okrucieństwa terazniejszego Kapitana Baszy przywodzi prywatny list z Smirny: że zabrawszy iedną dawno pod Andros barkę wyładowaną oliwą, i t. d. kazał lud icy przed siebie przyprowadzić, i chcąc maytkom swoim sprawić ukontentowanie, rozkazał kapitana Greckiego zakłuć, dwóch maytków od głowy do nóg smolą oblać i żywo spalić, resztę zaś maytków na masztach admirałskiego swojego okrętu powiesić.

U W I A D O M I E N I E.

Niżej podpisany Notaryusz, ma honor zawiadomić szanowną Publiczność, iż przesłał swoje mieszkanie i Kancelaryą z Ulicy Kanonney przed Kościoł Panny Maryi do Domu s. p. Senatorsa Bartscha przy Ulicy Stenney pod Liczbą 55 stojącego. — Wchód do Kancellaryi ze strony Kościoła Panny Maryi.

Leon Pszczółkowski.

D O N I E S I E N I A.

Podpisany Notaryusz Publiczny Wolnego Miasta Krakowa z Jego Okręgiem, stosownie do Rezolucyi Wysockiego Trybunału Rzeczypospolitey Krakowskiej d. 3 Października r. b. 1823 do N u 3434 wydanej, zawiadomia Szanowną Publiczność, iż rucomości po s. p. Gotlibie Fuchsje pozostałe, jako to: Suknie, Bielizna. Pościel, Porcellana, Szkło, Fajans, Stolarszczyzna, Zwierciadła, Żelaziwo, Miedź, Blacha, Mosiądz i Srebra stołowe, w Głównym Rynku Miasta Krakowa w Gmachu Sukiennic zwanym, a zaś różne Ruchomości i Powozy, w Dziedzieńcu XX. Franciszkanów przy ulicy Franciszkańskiej pod Liczbą 216 w dniu 9 Października r. b. i następnych, o godzinie 10 ranney, a po południu o godzinie 3ciey za gotówkę w Courant Srebrney monecie zapłatę sprzedawane będą. — O czem chęć Licytowania mających na miejsce oznaczone Licytacji zaprasza. — W Krakowie d. 4 Października 1823 roku.

Leo z Pszczółek Rawicz Pszczółkowski.

Podaje się do wiadomości Prześwietney Publiczności, iż Inspektorat Wydziału Górniczego w Hrabstwie Teaczeńskiem cenę Węgla grubego w Kopalni Tenczynku od Złpol. 2ch do Złpol. 1 gr. 13, a w Kopalni Zofia przy Myślachowicach od Złpol. 1 gr. 15 na Złpol. 1. oraz w Kopalni Glinki ogniotrwałey w Mirowie od Złpol. 10 na Złpol. 8 od d. 1go Października r. b. na końcu niższy i takową Ceną sprzedawać Oficjalsiści mają od swojej Władzy polecenie. —

Na Wesoły pod N. 92 we Dworku niegdy Morstynowskiem, a teraz JP. Ulricha znajdują się do sprzedania Barany gatunku Merynosów, z pochodzący z Królewsko-Saskiej owczarni Stolpen z tak zwaną wełną Elektorską, która teraz największy znajduje pokup. Zyczący kupna mogą ię w powyższym Dworku każdego czasu widzieć.